

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA

TALAIA

AE Talaia
60
anys

Relat de la
XXVIII
CAMINADA POPULAR
de Vilanova i la Geltrú

Puigmoltó

Una visita a Puigmoltó
24 de gener de 2016

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada

INTERSPORT
OLARIA

XXVIII CAMINADA POPULAR

Seu de la Talaia - carrer de les Premses - carrer d'Olesa de Bonesvalls - plaça de la Moixiganga - cruïlla ronda Ibèrica - rambla de Pep Ventura - rambla dels Països Catalans - cruïlla ronda d'Europa - Polígon Industrial - Camí Vell de Ribes - cruïlla carretera de Solers - can Mironet del Bosc - Xoriguera - cruïlla dels Cocons - Clariana en el bosc - Pi gegant de Puigmoltó - Puigmoltó - mas de les Farigoles - camí dels Pintors - cruïlla carretera de Ribes - can Vidal de la Serra - la Serra - enllaç del Camí Ral - can Martí - la Torre del Veguer - masia Samà - pas sota la carretera C-15 - carrer de l'Anoia - cruïlla ronda Ibèrica - Seu de la Talaia

QUADRE DE DADES TÈCNIQUES

HORARI PREVIST	INDRET	INCIDÈNCIA	DIST. ACUMULADA
8.30 h	Local AE Talaia c/ Comerç, 4	Sortida	0.000 m
8.37 h	Cruïlla R. Ibèrica / Pl. Moixiganga	Pas pel semàfor 5'	0.700 m
8.57 h	Rotonda R. Europa / P. Catalans	Reagrupament 5'	1.670 m
9.09 h	Camí Vell de Ribes	Reagrupament 5'	2.140 m
9.30 h	Cruïlla carretera de Solers	Atenció al travessar	3.230 m
9.51 h	Cruïlla dels Cocons	Reagrupament 5'	4.440 m
10.03 h	Clariana del bosc	Esmorzar 30'	4.830 m
10.52 h	Pi gegant de Puigmoltó	Reagrupament 5'	5.960 m
11.13 h	Inici camí dels Pintors	Cap	6.800 m
11.30 h	Cruïlla BV-2112/camí la Serra km 3,9	Reagrupament 5'	7.530 m
11.47 h	Enllaç del Camí Ral	Cap	8.250 m
12.02 h	Can Martí del mas Roig	Reagrupament 5'	9.110 m
12.39 h	Pas sota la carretera C-15	Cap	10.840 m
12.53 h	Carrer de l'Anoia	Reagrupament 5'	11.800 m
13.10 h	Cruïlla R. Ibèrica / Pl. Moixiganga	Pas pel semàfor 5'	12.500 m
13.24 h	Local AE Talaia	Arribada	12.990 m

SALUTACIÓ DEL PRESIDENT

Benvolgudes i benvolguts caminaires, sigueu benvinguts a la 28a Caminada Popular de Vilanova i la Geltrú.

Enguany, anirem fins al petit nucli de Puigmoltó passant per la masia de Xoriguera, i després cap a la Serra i la Torre del Veguer per retornar cap a Vilanova. Una volta tan assequible com interessant.

Com sempre, hem volgut complementar el fet més físic d'anar a caminar amb aquest relat complementari on trobareu dades sobre l'excursió que us seran útils per a avui o per si la voleu repetir més endavant, i també informació àmplia i exhaustiva sobre les cases, les masies i els nuclis per on passarem.

Una activitat preparada com sempre amb tota la cura pels companys del Grup de Marxes i Caminades de l'AE Talaia. Que tingueu una bona excursió.

Joan Raventós Hill

President de l'Agrupació Excursionista Talaia

Una visita a Puigmoltó

A la Talaia, de caminades en direcció a Ribes n'hem fet unes quantes, fins a nou vegades en anys alterns. La primera, l'any 1989, fou una anada i tornada de Sota-ribes que portava per títol "Caminada Popular del Mil·lenari", ja que llavors s'estava celebrant al Principat els mil anys de Catalunya. Aleshores nosaltres vam voler recordar que el "castrum Episcopale", és a dir, el castell Bisbal de Ribes, havia fet el seu mil·lenni l'any 1988.

La tercera Caminada, de l'any 1991, va fer pujar els participants al cim del Montgròs pels Vinyals i els va fer baixar pel mas de les Catalunyes. Posteriorment, el 1997, ens vam arribar fins a la masia de la Serra, situada prop i a les envistes de Ribes. El 1999 es va ascendir al castell de Miralpeix i es va tornar per Vilanoveta. L'any següent, i des dels Cocons, ens traslladàrem a veure el dipòsit de l'aigua que procedeix d'Abrera i vam tornar per can Martí. L'any 2002, amb alguna variant, la Caminada fou una repetició del mil·lenari de 1989. El camp de Tir del Montgròs es va estrenar l'any 2010, i la font de can Sidro el 2012.

La novena ribetana inventariada, l'any següent, va ésser quan es va intentar de fer mitja volta per l'Autòdrom de Terramar, objectiu que finalment resultà fallit i ens haguérem d'acontentar a observar-lo des de l'entrada al circuit.

Enguany és la desena Caminada des de casa nostra vers el llevant ribetà i per primera vegada fa una visita a Puigmoltó, lloc on ens hi havíem acostat en alguna ocasió però mai no hi havíem entrat.

Des de fa més de dues dècades, els relats de les caminades talaïenques s'han basat en descriure'n el recorregut i, després d'aquesta descripció

geogràfica, s'ha donat informació de tot el que se sabia dels indrets i cases de pagès que s'han observat durant el trajecte. Aquest sistema de treball segueix l'empemta heretada dels primers excursionistes catalans de la darrer part del segle XIX, gent de lletra que no deixaven res per explicar del que veien en les seves sortides i de les quals van quedar una bona col·lecció de guies excursionistes que després han tingut continuïtat en finalitzar la guerra civil. Un bon exemple d'aquesta tasca geogràfica-descriptiva la va realitzar el meu oncle Joan Virella, amb qui vaig compartir moltes activitats excursionistes i del qual he procurat seguir-ne els passos.

Així, durant un grapat d'anys, després d'una curta presentació de la Caminada, es relatava la descripció geogràfica del traçat alternant-la amb informació històrica del lloc per on es passava, a l'estil dels nostres avantpassats. A partir de l'any 2010 vam argumentar que per ésser una Caminada gairebé repetitiva molts dels indrets havien estat descrits en una o altra edició anterior. Així i tot, com que havien passat alguns anys i sempre disposem de la participació de caminaires

Masia de Xoriguera, ara coneguda per «Clos de la Plana»

novells, des d'aquell 2010 només reincidírem en explicar els llocs i masies prou notables, és a dir, les característiques dels llocs i masies més interessants del recorregut.

A partir d'ara, i també pels mateixos arguments anteriors, prescindirem de la descripció geogràfica del traçat, itinerari que es repeteix periòdicament, i el caminaire sempre té la solució de consultar la ruta en color marcada en el mapa que s'adjunta amb el relat.

Però enguany ens permetreu una excepció explicativa, car com de Puigmoltó no n'hem descrit mai res, avui serà l'ocasió per parlar-ne i fer-nos un xic més extensos. L'ocasió s'ho mereix. Anem-hi.

Característiques dels llocs, indrets i masies més interessants

Pi monumental, entrant a Puigmoltó

Com hem indicat més amunt, procurarem que les explicacions no siguin reiteratives, ja que les investigacions que constantment realitzem als arxius locals ens permeten actualitzar els coneixements dels noms de lloc de la nostra contrada. Tot i així, si algú està interessat per qualsevol lloc per on passa la Caminada, no-més cal posar-se en contacte amb la secretaria de l'Entitat perquè faci el tràmit corresponent.

Deixant els carrers i places de la ciutat, parlarem d'algunes masies. Començarem per la ribetana **can Mironet del Bosc**. Aquesta masia, situada al costat del camí Vell de Ribes –també conegut per Camí Ral– la vàrem detallar l'any 2010.

Avui afegirem que a la darrereria del segle XVI era propietat de **la Mirona**, vídua de Francesc Miró. Fins al segle XVIII, les dones, en casar-se, usaven el cognom del marit amb desinència femenina. Així, si el marit es deia Carbonell, la seva muller era la Carbonella i si l'esposat es deia Raventós, la seva cònjuge era la Raventosa. Aquesta pràctica es perdé i donà pas a una altra que perdurà fins a mitjans segle XIX: la casada portava el cognom del seu marit i darrere el seu separat per la copulativa i. El costum d'adquirir el cognom del marit encara és vigent a molts països nòrdics, anglosaxons i germànics. Per exemple, la cancellera Merkel porta el cognom del seu primer marit. Ací, fins a l'any 1870 no s'establiren els dos cognoms que tenim actualment.

Per altra banda, per la raó que molta gent d'un poble tenia un mateix i únic cognom, gairebé tothom era conegut amb un renom que l'identificava de la resta de vilatans d'igual cognom. En el nostre cas tenim **Mironet** (1687) pel fet que hi havia altres Miró i com que el Miró de la masia era de talla menuda, fou el Mironet, renom que heretaren els seus descendents. L'afegit "del Bosc" no es troba documentat fins a l'any 1860.

La veïna masia de **Xoriguera** la vam historiar en les Caminades dels anys 2000, 2010 i 2013. Xoriguera fa uns anys és coneguda per “Clos de la Plana”, allotjament de luxe envoltat de boscos i vinyes. Té un homònim: Xoriguera, masia del municipi de Castellet, vora el pantà del Foix, nom de lloc que correspon a un cognom: Ramon Soriguera (1303) i mas d'en Soriguera de Vallformosa de Castellet (1425), ja que, segons sembla, l'indret abans es deia Vallformosa. En canvi, la Xoriguera ribetana té l'origen en un nom d'origen geogràfic, sempre de residència (Arnau de Suriguera, l'any 1269), és a dir, d'un niu o amagatall de xoriguers o soriguers, paraula que procedeix del llatí “sorex – ricis”, perquè el rapinyaire sol capturar rates.

Hem arribat a **Puigmoltó** passant pel costat del seu pi monumental. Els orígens d'aquest bonic caseriu allargassat són desconeguts. Es va bastir a banda i banda del camí que anava del **Clot dels Frares** a la **masia de la Serra** pel caseriu del **Carç**, on hi ha torre de defensa i capella per anar a missa. Les cases de Puigmoltó, moltes d'elles restaurades i emblanquinades, van aguantant el pas del temps procurant que la seva gent no marxi a llocs més “civilitzats”. Merlets, cup de raig, forn de pa i pous són les restes pretèrites del poblet, però habitat en èpoques molt reculades, certificat amb troballes de sepultures ibèriques i amb ceràmica romana.

Fins fa poc, la primera referència documental de Puigmoltó era de l'any 1333. Es tractava d'una Carta de Franquícia concedida pel comte de Barcelona al senyor del castell de Ribes, on es confirmava que el lloc de “**Pugmoltó**” ja existia abans i que els seus límits de migdia acabaven en el lloc dit “Carcium” (el **Carç**) i el puig “Pedroselli” (el **Pedroell**). L'any 1994, es va publicar un llibre diplomatairi on figura una donació feta pels primers senyors de Ribes, en aquest cas de l'any 1078, en la qual cedien una “quadra erma i deshabitada” (no posa el nom), que per les afrontacions indicades té totes les possibilitats de ser Puigmoltó, ja que

pel cantó de migdia limitava amb “ipsos chatios” (és a dir, **els Carç**) i el “Pedroçel”, actual **Pedruell, muntanya de la pedrera damunt la masia de la Mata**, indrets que són els mateixos límits de l'any 1333. Per altra banda, el primer esment que tenim avui del poble és de l'any 1286, en un personatge que vivia a Sitges i es deia Pere de “**Podium Mouton**” (de Puigmoltó). I la segona, del 1323, també anterior a la Carta de Franquícia, d'un altre sitgetà conegut per Martí de **Puigmoltó**. Així, gairebé podem afirmar que el poble de Puigmoltó ja existia en el segle XI i aleshores era una **quadra**, si bé era erma i deshabitada, que no devia prosperar, car a partir de llavors només consta Puigmoltó com un lloc (1333) i com un mas (1588). No és fins al segle XIX quan es considera un caseriu.

De fa anys teníem alguns renoms de cases: La Costa és la primera casa, amb el núm. 2; Cal Bercoc té el núm. 4; Cal Abet la casa més vella (renom doc. a l'any 1631); Cal Pofort restaurada per uns anglesos. La núm. 30 porta la data de 1768 (can Crivillé). Una, situada darrere de cal Bercoc, sembla

Ca la Bel (1815) Puigmoltó

molt més vella que la de cal Abet. Però segons Jordi Casas, d'ascendència puigmoltonenca, l'any 1996 hi havia les cases: Can Crivillé, Ca l'Agustí amb merlets, Can Bercoc, cup de raig i forn de pa. I els renoms: Cal Tineta, can Xera, cal Tambor, cal Coix, ca la Marta, cal Pere Bord, cal Malivern o can Munda, cal Poma, ca la Nita o ca l'Hilari, cal Menut, cal Perico, cal Pere dels Cars, ca la Manola, cal Crivillé, cal Peixet, cal Pallaire, cal Tabaco, cal Cap Gros o ca la Maria de la Mata. L'any següent, el mateix Jordi en donà de complementaris: cal Satrot, cal l'Estatut, ca la Torreta, ca l'Abet, cal Pufort (avui casa Joaquina), can Pucoll, ca la Cucona, ca l'Agustí, cal Barcoc, cal Gulla, la Costa, cal Mullana, ca l'Esmolet, can Peret Sibina, cal Cubellada, cal Fernando, can Filosa, ca la Cotorrita, ca la Teta i cal Clot.

Què significa la paraula **Puigmoltó**? L'amic Ignasi Muntaner va dir-hi quelcom (1986): "A primera vista el nom semblaria venir de **moltó** (any 1286), "mascle castrat de l'ovella". Però hi ha una altra explicació més satisfactòria. Podria venir de la paraula llatina 'mutulone', fita (**molló**). De "mutuló" derivaria per metàtesi i dissimilació vocàlica "mulató". I "mulató" hauria passat a "multó", per pèrdua de la "a" pretònica, pèrdua que potser fou afavorida per l'existència de la paraula "moltó" amb el

significat esmentat i d'ús corrent". Hem de tenir en compte que en el Penedès tenim quatre llocs que porten el nom de Puigmoltó: Un és proper de les Masuques de Castellet; un segon és una antiga quadra de Mediona; un altre és un lloc del terme municipal del Montmell i, finalment, el més conegut per nosaltres, el ribetà que avui visitem. Però en terres de parla catalana n'hi ha més! El sol fet que n'hi hagi més d'un, convida a no inventar-nos una interpretació casolana exclusiva de la nostra demarcació. L'argumentació de Muntaner predisposa la presència d'una hipotètica '**fita**' en cada Puigmoltó. No hem sabut trobar significat termenal on estan situats els diversos Puigmoltó penedesencs,

llevat del situat al Montmell, que limita amb Vila-rodona. També hi ha altres possibles etimologies: Muletó (de **mula**), Moladó (un **munt de coses**) > moldó > moltó. Però, el savi professor Coromines, davant de tants llocs homònims, es decanta per un cognom d'origen germànic ben documentat en època medieval: **Meltó (n)**, assimilat a Moltó.

En sortir de l'emblanquinat poblat, tot seguit ens trobem en una bifurcació de camins. El de la dreta es dirigeix al **mas de les Farigoles** –també conegut per can Ferret–, masia documentada l'any 1588 com "**mansi Ferigolas**", aleshores propietat dels Andreu de Puigmoltó i, si passem de llarg de la casa, arribaríem als Camils. El camí de l'esquerre és el que puja per la **serra del Carç** –contrafort de migdia de la muntanya del Montgròs–, creua el **camí Vell a Vilanova** i, per mitjà del recentment anomenat **camí dels Pintors** –que és un preciós sender– s'adreça fins al revolt de la carretera de Ribes a Vilanova, on s'ha de creuar amb precaució.

Mas de les Farigoles a Puigmoltó

Poc després, tot encarant la muntanya del Montgròs, trobem **can Vidal de la Serra**. Hi vàrem passar en la Caminada de l'any 2010. Aleshores vam explicar que és una pagesia tancada dintre d'un baluard i veïna de la masia de la Serra. Podem afegir que es tracta d'una bonica masia restaurada amb teulada a dos vessants i amb un magnífic rellotge de sol a la façana, amb la inscripció: "**Jo sense sol, tu sense fe, no som ré**". Es tenen dades dels Vidal de la Serra des de l'any 1611, quan Miquel Vidal de la Serra era cap de casa de Ribes. Aquesta família fou propietària fins a principis del segle XIX. Cal dir que entre can Vidal i la masia de la Serra s'han fet troballes arqueològiques gregues, ibèriques i romanes, cosa que demostra que l'indret ha estat poblat tota la vida.

De la **masia de la Serra** en vam parlar a bastament en les Caminades dels anys 2010 i 2012. Situada damunt de la **serra del Carç**, que baixa de la muntanya del Montgròs, avui podem comentar uns detalls prou interessants. Un d'ells és que els finestrals, els portals i la torre de la Serra són del segle XII, fet que demostra l'antiguitat d'aquesta pagesia. Altra particularitat és que l'actual família propietària, descendent dels Roig de la Serra, posseeix un arbre genealògic que arrenca de l'any 1540. Però vam tenir la sort de trobar un pergamí que avança dos anys l'arbre de la casa, ja que dóna notícia d'un Joan Roig, major, hereu i pagès de la Serra, ço que vol dir, que aquest hereu Joan llavors ja tenia un fill Joan més jove. Per acabar tornem a comentar que la masia fou incendiada i assaltada en dues ocasions, l'any 1808 pels francesos i pels carlins durant la primera guerra d'aquest partit. Entre una i altra calamitat fou construït o reconstruït el baluard, que porta la data de 1819.

De tornada a la ciutat, l'antic **Camí Ral de Barcelona a Tarragona** – que procedia de Sant Boi, Begues, Olesa de Bonesvalls i Sant Pere de Ribes, per dirigir-se a Cubelles, i més enllà– passa pel davant de la gran masia de **can Martí**, de la qual vam explicar quelcom en les Caminades de 2010 i 2012. Es tracta d'una construcció del segle XIX (1868-70), aïllada i envoltada d'una tanca– terrassa, de planta baixa i dos pisos, amb teulada a quatre vessants i torratxa superior. Destaquen els baluards defensius en els angles de les façanes, els portals i les finestres que li donen un aire particular, així com el rellotge de sol i un petit campanar, ja que can Martí disposa d'oratori dedicat a la Puríssima. La masia va ser bastida sobre d'un antiga casa de pagès coneguda des del segle XVI per **can Martí del mas Roig**. Tot i que els Roig surten documentats a Ribes des de l'any 1286 –uns d'ells foren els Roig de la Serra–, fins al 1551 no es fa esment del primer Martí instal·lat al mas Roig de Ribes. L'any 1865, la vella masia dels Martí va ser adquirida en pública subhasta per Pau Soler Morell, (a) **Girabals**, que hi va construir aquest gran casal. Aquest Soler era un indià que portava el renom d'un ascendent, l'hortolà vilanoví Joan Soler (1757), segurament per vinculació amb la masia canyellenca dels Girbals o Girabals. Actualment can Martí és propietat de la família Albà.

Can Vidal de la Serra

El Camí Ral segueix vers ponent pel davant de **can Parés** i, després, pel costat de la **torre del Veguer**, ambdues masies ja aconseguides en Caminades anteriors (2010 i 2012). La primera va donar nom a dues urbanitzacions, **Mas Parés de Baix** i **Mas Parés de Dalt**, però en els mapes oficials consten com “mas Perers”, desfigurant el cognom original de l'antic propietari, que es deia Parés (1783), pagès procedent de can Parés de Gavà.

Pel que fa a la torre del Veguer, podem dir alguna cosa més d'aquest gran casal fortificat. Documentat des de l'any 1297 amb el nom de **Cortei**, que fou una **quadra** –districte especial dins el terme d'un castell–, habitada després pels frares jerònims de la Vall de Montolivet tres anys (1413-1416), els quals tot seguit es traslladaren a la Murtra de Badalona. La **torre del Cortei** passà a ser dels Avinyó (un d'ells fou veguer el 1495) i documentada el 1511 com “**quadra Descortey àlias de Catalunya**”,

donant lloc a l'actual nom de **torre del Veguer** a partir del 1605, aleshores domini del senyor Francesc Grimau, fortificació coneguda per “heretat de la **torra de Don Francesc Grimau**” el 1625, al qual succeí la senyora **Marina de Grimau i Llupià**, senyora de la quadra i castell d'Enveja (1648) i alhora propietària del “**terme de la quadra turris de Scortey**”, essent usufructuari Fernández de Còrdova (1666). És a dir, que en ple segle XVII encara recordaven l'antic nom de “Cortei” a la torre. I ara, que ja som al segle XXI, des del setembre passat s'anunciava l'elaboració del vi al cup de pedra del segle XIV, vi que podria batejar-se com “**Quadra des Cortey**”, segons manifestà el director del celler, Joaquim Gay de Montellà Estany.

En deixar la torre del Veguer entrem en el terme de la nostra ciutat i ens adrecem a la **masia d'en Samà**. Antigament coneguda per **corral d'en Martí** (1725), a partir de l'any 1780 va passar als Samà per casament del vidu Antoni Samà Milà amb Josefa Domènech, vídua de Jaume Martí. Els seus respectius fills Antoni **Samà Parés** i Bonaventura **Martí Domènech**, van tenir dotze fills. Segons el llibre *La saga dels catalans a Cuba* (2009), “**Pau Samà Parés** –germà del vidu Antoni–, fou el fundador dels negocis familiars a Cuba. Joan Samà Vilardell, nebot de Pau, fou pioner, juntament amb Pau, dels negocis a Cuba. **Pau Samà Parés** tingué quatre nebots (fills del vidu): l'hereu Antoni **Samà Martí**, funcionari i negociant a Vilanova; Salvador Samà

Martí (1797-1866), marquès de Marianao, amb negocis a Cuba; Joan Samà Martí, representant dels negocis a Vilanova i Josep Samà Martí, navegant i negrer. A Antoni Samà Martí el succeí Antoni Samà Urgellès, marquès de Casa Samà, representant dels negocis a Vilanova, mentre que Joan Samà Martí fou succeït pel seu nebot Josep Samà Mota, també representant dels negocis a Vilanova. Aquest darrer fou succeït pel seu fill Salvador Samà Torrents, hereu del marquesat de Marianao... Eren comerciants, naviliers, careners, sucres i negrers... els seus navilis transportaven mercaderies, la més valuosa de les quals eren els esclaus”. L'autor del llibre inclou el comentari d'un altre historiador: “estaban catalogados entre los doce primeros negreros de 1820. Su descendiente **Salvador Samà i**

Torre de la Serra

Martí, por méritos propios y mediante enlaces familiares con los ilustres negreros Zulueta y Torrents, resumirá el cenit de la nobleza catalana originada en el contrabando de esclavos". Sobre Salvador Samà Martí, també hi ha l'opinió del cubà Luciano Franco: "Por sus méritos de negrero y contrabandista recibió la Gran Cruz de la Orden de Isabel La Católica y Caballero de la de Carlos III. Con sus ahorros adquirió un título de Castilla y, por real despacho de 10 de diciembre de 1860, el monarca español le concedió el de marqués de Mariano". Perdoneu aquestes dràstiques reproduccions de paràgrafs, però calia dir la veritat de molts dels negocis originats de Cuba, episodis que fins avui no havien sortit a la llum. Com a fet positiu, hem de reconèixer que Salvador Samà Martí, en morir (1866) va testar llegant 150.000 pessetes per fer un col·legi dirigit pels pares escolapis, és a dir, les Escoles Pies situades en la **rambla de Salvador Samà**, vial d'aquest nom aprovat per acord municipal l'any 1876.

Can Martí del mas Roig

Deixem la masia d'en Samà al darrere i seguim la nostra Caminada per allunyar-nos del Camí Ral i entrar a la ciutat per carrers, places i rambles prou conegudes de tothom, per finalitzar a la Talaia, on ens espera un refrigeri.

Per acabar el relat us diem: Caminaires d'enguany, esperem que aquesta edició us hagi complagut i que no us hàgiu cansat massa. En gran part és un itinerari conegut de bona colla de talaiencs, especialment pels que surten els dimecres, però sempre hi ha participants que no hi han estat mai i això és el que compta, donar a conèixer als ciutadans els entorns de la Vila. Gràcies a tots per la vostra assistència.

Quant a l'organització, repetim més o menys el que s'ha dit anys enrere. Aquest relat és un recordatori del camí que els companys han preparat amb molta dedicació.

Mercès a tots.

Vicenç Carbonell Virella

Torre del Veguer

***Si vols menjar sa i de qualitat,
vine al MERCAT! JO HI COMPRO, I TU!***

PARADES ASSOCIADES AL MERCAT DEL CENTRE

CARNISSERIA RAMOS
XARCUTERIA EVA
CARNISSERIA MUSTANG
CARNISSERIA FÈLIX
CANSALADERIA XARCUTERIA CAL TERÉS
ALIMENTACIÓ LA CATALANA
MUÑO & GARRIDO
FRUITES I VERDURES MONTSE
SÍNIA SANT GERVAZI
NATURAL I SALUDABLE
FRUITERIA ANNA
VERDURES I FRUITES SÍNIA CENDRA
CANSALADERIA MARTÍNEZ
FRUITES I VERDURES CA LA MARGA
POLLERIA SANS
PRODUCTES ALIMENTARIS ASIÀTICS
BACALLANERIA TONI

AVIRAM GERMANS BAYARRI
LLEGUM CUIT I PLATS PRECUINATS
PEIXOS BOQUERA
PEIXOS DOLORS
PEIXOS TORRES
PEIXOS MONTSERRAT
PEIXOS SAMÀ
PEIXOS PRIETO
PEIXOS VICTÒRIA
AVIRAM F. MASPONS
BACALLÀ D'ISLÀNDIA
AVIRAM E. MASPONS
CANSALADERIA SANTACANA
POLLERIA RIBÉ
BAR PLAÇA
CARNISSERIA GERMANS GARGALLO
XARCUTERIA LA GARRIGA

CONGELATS CADÍ
FRUITES I VERDURES CARBONELL-ALENTORN
VERDURES CAN CARRERAS
POLLERIA DOLORS
CARNISSERIA RAMOS
FRUITES I VERDURES SÍNIA BATADET
EL CHALET
CARNISSERIA CARME SANS
POLLERIA MARI
CANSALADERIA MARGARITA
CARNISSERIA MARTORELL
PA I PASTISSERIA EVA
CARNISSERIA AURORA
CARNS ROSELL
CANSALADERIA ROSELL
GERMANES CORBACHO

 INTERSPORT®
OLARIA

Sequeix-nos a

VILANOVA I LA GELTRÚ
Pl. Soler i Gustems, 5
Francesc Macià, 101

SITGES
Sant Francesc, 18

**VILAFRANCA
DEL PENEDE'S**
Santa Clara, 5-7

EL VENDRELL
Àngel Guimerà, 34